

РЕШЕНИЕ

№ 36956

гр. София, 10.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7316** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.39, ал.1 от ЗЗЛД.

Образувано е по жалба на П. П. Г., подадена чрез адв. Д. С. Д., срещу отказ, обективиран в писмо изх. № СТМТ/2025/05/00125-out, заедно със становище към него от 18.06.2025г. на администратора на лични данни „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, по заявление вх. № СТМТ/2025/05/00125/20.05.2025г.

В жалбата се твърди, че отказът за изтриване на личните му данни в регистрите на администратора е незаконосъобразен, защото не съществуват основанията за тяхното обработване по см. на чл.17, §1 от ОРЗД. След като вземането е било погасено по давност и длъжникът е посочил, че няма да го плати доброволно, личните данни не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани, субектът е оттеглил своето съгласие и е възразил срещу обработването, поради което ответникът е бил длъжен без ненужно забавяне да ги изтрие. Погасяването по давност на задължението ликвидирало правото на принудителното му събиране. Следвало да се зачете общата погасителна давност от 5 години, защото в противен случай безсрочната обработка на данни би противоречала на ОРЗД.

П. П. Г. моли съдът да отмени отказа и да задължи ответникът да изтрие личните му данни от собствените си регистри, както и да преустанови подаването на информация в ЦКР за активни кредити на негово име.

В проведеното заседание на 10.10.2025г. жалбоподателят се представлява от адв. Д. Д., който поддържа жалбата. По същество се претендира актът да бъде отменен, съответно – преписката изпратена на ответника с указания за надлежно и законосъобразно произнасяне по искането.

Обобщаващи правни съображения по основателността на жалбата са изложени в писмени бележки от 24.10.2025г.

Акцентира се, че П. П. Г. е направил възражение за изтекла погасителна давност по кредита, по който „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД се легитимирал като кредитор по договор за кредитна карта №W24878004075, сключен с „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, като е заявил недвусмислено и еднозначно, че не би заплатил доброволно задължението. П. П. Г. не бил страна по договора за цесия от 18.01.2016г. между „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД и по аргумент от чл. 21 от ЗЗД договорите имали действие между страните по тях, а спрямо трети лица - само в предвидените от закона случаи, сред които настоящият случай не попадал. Самият договор за кредитна карта отдавна бил приключил своето действие, като задълженията по него са били погасени по давност. „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ежесечно обработвало личните данни на жалбоподателя, без да са изпълнени изискванията на ч.6, § 1, б.“б“ и б.“в“ ОРЗД. След като е било направено възражение за изтекла погасителна давност, следвало да бъде преустановено събирането и подаването на информация за кредита в ЦКР, което предопределяло незаконосъобразност на постановения отказ. Необосновани се явявали твърденията на ответника, че погасяването на вземането по давност следвало да бъде установено със сила на пресъдено нещо. В константната съдебна практика по аналогични на настоящия случай се поддържало, че не се изисква съдебно установяване на погасените по давност задължения / решение № 12441 от 13.12.2023 г. по дело № 8782/2023 г., решение № 1497 от 08.02.2024 г. по дело № 7470/2023 г. на ВАС на РБ, V-то отделение/. Независимо, че погасяването по давност на задължения не е установено със сила на пресъдено нещо, то след надлежното възражение за изтекла погасителна давност, следвало да се преустанови обработката на личните данни на жалбоподателя. Съгласно чл. 17, ал. 1, буква „а“ и буква „в“ от ОРЗД, субектът имал право да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът имал задължението да ги изтрие, когато тези лични данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани. В конкретния случай, жалбоподателят е възразил срещу обработването на личните му данни, както в системите на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, така и подаването им в ЦКР, по смисъла на чл. 21, § 1 от ОРЗД, като ответникът незаконосъобразно е отказал да уважи тези искания.

Ответникът – администратор на лични данни „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, чрез своя процесуален представител юр. М. М. оспорва жалбата. В хода по същество пледира за нейното отхвърляне и потвърждаване на акта, поради издаването му от орган в рамките на неговата компетентност, при спазване на предвидената форма и без да са били допуснати нарушения на материалния закон. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В писмени бележки от 27.10.2025г. се излага, че личните данни на жалбоподателя се намират в активна обработка, защото между страните съществува спор относно погасяване на задължението по давност, който спор можел да се реши единствено в гражданско съдопроизводство, каквото нямало образувано и не е постановено решение, което да обвързва страните със сила на присъдено нещо. Дружеството като страна в облигационното правоотношение по договора за кредит не можело служебно да прилага погасителната давност, а едностранното волеизявление на длъжника не пораждало задължения за него да приеме, че този юридически факт е настъпил. Погасяването на вземането по давност единствено лишавало кредиторът да реализира правата си, посредством способите на принудителното изпълнение, но задължението оставало да съществува, поради което не следвало личните данни да бъдат изтривани по реда на чл.17, § 1, б.“а“ от ОРЗД. Позоваването на изтекла погасителна давност можело да стане пред гражданския съд, пред който е висящ спор за наличието на задължението, чрез възражение или предявяване на отрицателен

установителен иск. До решаването на спора по реда на ГПК, дружеството имало законово задължение да подава личните данни за активни кредити към ЦКР на БНБ, респ. обработвало тези данни на законно основание. При условие, че лицето докажело своето право и при влязло в сила решение на граждански съд, данните щели да преминат от активна в ограничена обработка, поради нормативното изискване по чл.15, ал.4 от Наредба № 26/23.04.2009г. на БНБ за финансовите институции и чл.20 от Закона за лицата, обслужващи кредити и купувачите на кредити /ЗЛОККК/ за тяхното архивиране за срок от 5 години. Легитимен бил интересът на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД да оперира в съответствие с приложимото законодателство с личните данни на П. П. Г., тъй като дружеството било финансова институция по см. на чл.3а ЗКИ и подлежало на отчетност по ЗСч, ЗКПО, ЗДДС, ДОПК. Обработката на личните данни се основавала на легитимния интерес на администратора по см. на чл.6, §1, б.“е“ ОРЗД във вр. чл.17, § 3, б.“д“ ОРЗД. Дружеството следвало да запази данните във връзка с евентуални правни претенции от субектите и защита при потенциални искиове.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление вх. № БНБ-36036/11.03.2025г. П. П. Г. е поискал от БНБ да му бъде предоставена справка за кредитна задлъжнялост. Такава е била изготвена и предоставена на П. П. Г. с изх. № БНБ- 41547/21.03.2025г. Видно от съдържанието на тази справка, за жалбоподателя са били подавани данни за задължения от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представляващи данни за кредит № EOSDP00000001318474, валута BGN, сума валута: 4 190,00, сума лева: 4 190, 00, дата на разрешаване: 18.01.2016г., дата на издължаване: 18.01.2026г., към дата: 28.02.2025г.- усвоен размер 4 190, 00 лева, период на просрочие: над 360 дни, остатък редовна главница: 0.00, остатък просрочена главница: 3 031, 00 лева, балансова експозиция: 6 915, 00 лева, такси и други разходи- 876, 00 лева.

П. П. Г. е сезирал ответника с писмо вх. № СТМТ/2025/04/00094/11.04.2025г., както и БНБ да предприемат действия във връзка с тяхната компетентност по Наредба № 22 от 16.07.2009г. за ЦКР. Посочил е, че не е бил страна по договор с „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, нито като кредитополучател, нито като съдължник или поръчител, поради което подаваната в ЦКР информация била невярна. Поискано е да бъде преустановено подаването на такава информация за него по посочения кредит, както и да се предприемат необходимите действия за заличаване на месечните отчети.

П. П. Г. е получил писмо с изх. №СТМТ/2025/04/00152-out, становище по заявление с вх. № СТМТ/2025/04/00152 от 28.04.2025г. от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], и писмо от Българска народна банка с изх.№ БНБ-56290/16.04.2025г. Видно от съдържанието на писмото от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, П. П. Г. е сключил договор за кредитна карта № W24878004075 с „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. На 18.01.2016г. е бил сключен договор за прехвърляне на вземания между „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, по тази причина ответникът се легитимирал като кредитор и подавал информация в Централен кредитен регистър.

Видно от писмото на Българска народна банка с изх.№ БНБ-56290/16.04.2025г., „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, с[ЕИК], подава следната информация за жалбоподателя в Централен кредитен регистър: Активен кредит на името на П. П. Г., с идентификатор EOSDP00000001318474, вид на кредита „Придобиване на вземания по кредити“, класифициран

с период на просрочие „над 360 дни“, раздел „Просрочия по активни и по погасени кредити“ за периода 30.04.2020г. – 31.03.2025г.

Жалбоподателят П. П. Г. е депозирал второ писмо до ответника с вх. № СТМТ/2025/05/00125 от 20.05.2025г., с което на основание чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46 ЕО (Общ регламент относно защита на данните, ОРЗД), моли без ненужно забавяне да бъдат изтрети неговите лични данни, както от системите на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], така и да бъде преустановено подаването на информация за него в Централен кредитен регистър в раздела активни кредити, а също и да бъде заличена информацията в раздела за просрочия по активни и по погасени кредити.

В отговор на заявлението на жалбоподателя от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, са издадени обжалваните писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00125-out, ведно със становище от 18.06.2025г. на длъжностното лице по защита на личните данни, в които е обективиран отказ за заличаване на личните данни, поради неотпадане на целите, за които те са събирани и се обработват, защото правото на кредитора съществувало и можело да бъде упражнено. Дългът не бил погасен по давност, защото нямало постановено съдебно решение между страните, поради което обработването на личните данни оставало необходимо за целите и легитимните интереси на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД и правото на събиране на дълга не е отпаднало.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Ответното дружество „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД е администратор по смисъла на §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД във вр. с чл. 4, т. 7 от ОРЗД на лични данни за жалбоподателя П. П. Г. по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД във вр. с чл. 4, т. 1 от ОРЗД, свързани с договор за кредитна карта № W24878004075, сключен с „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, вземането по който е прехвърлено с договор за цесия от дата 18.01.2016г. на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД.

По делото се представиха доказателства /длъжностна характеристика и уведомление до КЗЛД/, че Д. А. Б. е определена за длъжностно лице по защита на личните данни на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. Видно от т.1.15 от длъжностната характеристика, лицето е оправомощено да изготвя отговори на заявления, жалби и сигнали, подадени от субектите на лични данни. Длъжностното лице по защита на личните данни изпълнява задачите по чл.39 ОРЗД, като субектите на данни могат да се обръщат към него по всички въпроси, свързани с обработването на техните лични данни и при упражняването на правата им съгласно ОРЗД /чл.38, ал.4/. Представено е и писмено пълномощно /рег. № 3396/07.06.2024г. на нотариус П. П. с район на действие СРС, рег. № 533 на Нотариалната камара/ за надлежно учредена от управителя на дружеството Т. И. В. представителна власт в полза на юрк.М. С. М. да го представлява при подаване на отговори на постъпили молби от страна на длъжници.

Мотивът на ответника да откаже да удовлетвори искането на жалбоподателя е, че вземането не е погасено по давност и подлежи на доброволно, респ. принудително събиране, поради което не са отпаднали целите, за които се обработват личните данни.

Задължението на администратора на лични данни е определено от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър /ЦКР/, съгласно която: „Институциите по чл. 4, ал. 1 са длъжни да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване“. В този смисъл, крайният времеви срок на задължението на „ЕОС

МАТРИКС“ ЕООД за събиране/обработване на лични данни съвпада с момента на окончателното погасяване на задълженията по съответните кредити. За да бъде правилно приложен материалния закон следва да се анализира регламентираното в чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009г. понятие за окончателно погасяване на кредитите в аспекта на погасяването им по давност.

Съгласно чл. 110 от ЗЗД с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. Съгласно чл. 120 ЗЗД давността не се прилага служебно с изтичането на срока, а само по възражение на длъжника, каквото в случая е налице, тъй като П. П. Г. категорично е отказал да плати задължението си, като се е позовал на изтекла давност. Според чл. 118 ЗЗД, ако длъжникът изпълни задължението си и след изтичането на давността, той няма право да иска обратно платеното, макар и в момента на плащането да не е знаел, че давността е изтекла. Случаят не е такъв, защото длъжникът категорично е заявил, че няма да го заплати като се е аргументирал с изтеклата погасителна давност и на това основание иска да се преустанови подаването на информацията към ЦКР, както и да се заличи информацията за кредита в регистрите на администратора.

В тази връзка, когато 5-годишният срок на погасителната давност по чл.110 ЗЗД обективно е изтекъл, то материалното право по вземането продължава да съществува и може да бъде доброволно платено от длъжника, или принудително събрано от кредитора, освен ако длъжникът не направи възражение за изтекла погасителна давност, т.е. при липсата на такова възражение кредита не е окончателно погасен по смисъла на чл. 10, ал. 1 от Наредбата. По аргумент на противното, когато това възражение вече е повдигнато от длъжника, то очевидно не може да се очаква нито доброволно плащане от негова страна, нито е възможно принудително събиране от кредитора. При тази хипотеза кредитът е окончателно погасен по смисъла на цитираната норма на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ.

В процесния случай, възражението за изтекла погасителна давност следва да се счита упражнено от П. П. Г. на 20.05.2025г., когато е била подадена молба вх. № вх. № СТМТ/2025/05/00125 за заличаване на личните му данни, както и за преустановяване подаването на информация към ЦКР за активни кредити на негово име.

Тук е мястото да се цитират разясненията, дадени от СЕС в Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела № С-26/22 и № С-64/22, а именно : „Член 6, §1, б.“е“ от ОРЗД предвижда три кумулативни условия, за да бъде обработването на лични данни законосъобразно, а именно, първо, администраторът или третото лице да преследва легитимни интереси, второ, обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните легитимни интереси и трето, основните интереси, свободи или права на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество“. Според СЕС обработването на данни, обаче, трябва и да е необходимо за постигането на легитимните интереси, преследвани от администратора или от трето лице, и интересите или основните права и свободи на субекта на данни да нямат преимущество пред тези интереси. При това претегляне на съответните противоположни права и интереси, през призмата на всички релевантни обстоятелства, а именно на администратора или на участващите трети лица, от една страна, и на субекта на данните, от друга, е важно да се отчетат, поспециално основателните очаквания на субекта на данни, както и обхватът на съответното обработване и отражението му върху този субект, както и да се прецени, дали интересите и основните права или свободи на лицата, за които се

отнася това обработване, нямат преимущество пред легитимния интерес на администратора или на трета страна“.

В решението от 07.12.2023г. на СЕС по съединени дела № С-26/22 и № С-64/22, е постановено, че **„Член 5, § 1, буква „а“ от ОРЗД във връзка с член 6, § 1, ал.1, буква „е“ трябва да се тълкува в смисъл, че** не допуска практика на частни агенции за икономически справки, състояща се в съхраняване в техните собствени бази данни на информация от публичен регистър, отнасяща се до предоставянето на освобождаване от остатъка по задълженията в полза на физически лица, за да може да дава сведения относно кредитоспособността на тези лица през период, надвишаващ срока, през който данните се съхраняват в публичния регистър“.; „Член 17, параграф 1, буква „в“ от Регламент 2016/679 трябва да се тълкува в смисъл, че субектът на данните има право да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, когато възразява срещу обработването съгласно член 21, § 1 от този регламент и не са налице законови основания, които имат преимущество и по изключение могат да обосновават разглежданото обработване“.

В преписката не се съдържат никакви писмени доказателства, а и не се твърди от ответника, че срещу П. П. Г. е било предприемано принудително изпълнение на цедираното вземане. В уведомлението от 20.05.2025г. освен, че той се е позовал на погасителната давност, изрично е заявил, че няма да плати доброволно задължението. Това волеизявление води до отпадане на възможността вземането да бъде събрано принудително и има за последица преустановяване на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 да продължи да обработва личните данни. Липсата на образувано изпълнително производството, в което длъжникът би имал възможност да направи възражение за изтекла погасителна давност, както и да предяви иск с правно основание чл.439 ГПК и след неговото уважаване да поиска прекратяване на производството по реда на чл.433, ал.1, т.7 ГПК, „представлява сериозна намеса в основните права на субекта на данни, закрепени в членове 7 и 8 от Хартата. Всъщност тези данни служат като отрицателен фактор при оценката на кредитоспособността на субекта на данни и следователно представляват чувствителна информация за личния му живот (вж. в този смисъл решение от 13 май 2014 г., Google Spain и Google, дело № [С-131/12](#), т. 98). Тяхното обработване може значително да навреди на интересите на субекта на данните, тъй като съобщаването им може чувствително да затрудни упражняването на неговите свободи, по-специално когато става въпрос за покриване на основни нужди“ /съображение 94 от Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела № С-26/22 и № С-64/22 на СЕС/. Продължаването на подаване на информация към ЦКР при БНБ за съществуващо задължение на П. П. Г., съдът счита, че представлява значително ограничение в неговата правна сфера, защото безусловно води до намаляване на възможностите му, при кандидатстване за

кредит да получи одобрение от финансови институции.

Личните данни на П. П. Г. повече не са необходими за целите за които са били събирани или обработвани по смисъла на чл.17, §1, б.“а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, поради което на това основание за жалбоподателя е възникнало правото на изтриване на същите. По тази причина, отказът на ответника нарушава съществуващото за П. П. Г. право „да бъдеш забравен“ и се явява незаконосъобразен акт, подлежащ на отмяна на основание чл.146, т.4 АПК. След като кредитът окончателно е бил погасен, поради изтичане на погасителната давност, на основание чл.10, ал.3 от Наредба № 22/16.07.2009г. ответникът е длъжен да подаде към Централния кредитен регистър на БНБ информация, че на името на П. П. Г. няма активен кредит за съответния отчетен период. Погасяването на кредита, независимо от способа - дали чрез плащане или поради изтекла давност е основание по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/2009г. за преустановяване подаването на информация до ЦКР. След погасяване на дълга по давност и при липса на предприети действия по принудителното му събиране, ответникът следва да отпише задължението и вече няма основание да подава информация до ЦКР на БНБ, защото то не е активно. Ответникът, чиято е доказателствената тежест не установи, че съществуват убедителни законови основания за обработването, които имат предимство пред интересите, правата и свободите на П. П. Г., или за упражняването или защитата на правни претенции срещу него към момента на издаване на акта- 18.06.2025г., както и към момента на приключване на устните състезания- 10.10.2025г.

Противно на възприетото от ответника в акта, обработването на личните данни на жалбоподателя се явява незаконсъобразно по смисъла на чл. 6, § 1, б.“б“, б.“в“, „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. Личните данни на П. П. Г. вече не са необходими за целите на кредита, за които са били събирани и обработвани; липсва „съгласие на субекта“ по смисъла на легалното определение по чл.4, т.11 от ОРЗД; субектът възразява срещу обработването, както и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество. Отпадал е легитимният интерес на дружеството по чл. 6, § 1, б. „е“ от ОРЗД, да продължи да обработва личните данни на длъжника.

В заключение, **отказът от 18.06.2025г.** на администратора „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД е незаконосъобразен акт и поради наличието на основанието по чл.146, т.4 от АПК, същият следва да бъде отменен. При анализ на приетия доказателствен материал, съдът намира, че е осъществен фактическият състав по чл.17, § 1, б.“а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, обуславящ задължението на администратора да изтрие без ненужно забавяне личните данни на П. П. Г.. Условието обработването да е необходимо, съдът разглежда през призмата на т.нар. принцип за „свеждане на данните до минимум“, прогласен в чл. 5, § 1, б. „в“ от ОРЗД, съгласно който личните данни трябва да бъдат „подходящи, свързани с и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват“ (вж.

решение от 4 юли 2023 г., Meta Platforms и др. по дело № [C-252/21](#) на СЕС).

При условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката се връща за ново произнасяне от ответника, който в изпълнение на указанията на съда трябва да заличи личните данни на П. П. Г. и да подаде коригираща информация до ЦКР за липса на активни задължения по кредити на името на лицето.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя се възстановяват направените разноски, които представляват заплатени държавна такса в размер на сумата от 10,00 /десет/ лева и адвокатски хонорар за осъществена правна помощ и съдействие от адв. Д. С. Д. в размер на сумата от 1 000, 00 /хиляда/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, **Административен съд София-град**, 22-ри състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ на администратора на лични данни „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, обективизиран в **писмо изх. № СТМТ/2025/05/00125-out, заедно със становище към него от 18.06.2025г.** да бъдат изтрети личните данни на П. П. Г., както и да се подаде коригираща информация до ЦКР, като:

ВРЪЩА на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, за ново произнасяне заявление вх. № СТМТ/2025/05/00125/20.05.2025г. на П. П. Г. за заличаване на личните му данни, както и за изпращане на информация до ЦКР за липса на активни кредити на негово име.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за изпълнение, който започва да тече от датата на влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.“,[жк], [улица], [жилищен адрес] да заплати на П. П. Г. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „К. село“, [улица], вх.Б, ет.5, ап.19, сумата от 1 010,00 /хиляда и десет/ лева на основание чл.143, ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл.138 АПК.

Съдия: